

Arrest

nr. 97 613 van 21 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DECROOCH, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, die de Marokkaanse nationaliteit bezit en van Arabische origine bent, verklaart afkomstig te zijn van Mfassis in Marokko. U zou nooit politiek actief zijn geweest in uw land van herkomst.

In Marokko zou u in een naaiatelier hebben gewerkt. U verklaarde in 2004 uw land te hebben verlaten vanwege de slechte economische situatie aldaar. U zou naar Sicilië zijn geëmigreerd waar u als huishoudster zou hebben gewerkt bij bejaarde vrouwen. Daar leerde u in 2009 uw partner, K.(...) A.(...) K.(...) (CGVS X, OV X) kennen. Hij heeft de Iraakse nationaliteit en is afkomstig uit Bagdad in Centraal-Irak. Jullie zijn traditioneel gehuwd, maar niet officieel. In september 2011 verlieten u en uw

partner Sicilië. Samen reisden jullie naar België waar jullie aankwamen op 18 september 2011. De dag erna vroegen jullie asiel aan. Op 18 november 2011 bent u bevallen van uw zoon D.(...). Uw echtgenoot heeft hem niet officieel erkend als zijn zoon, omdat hij daarvoor niet de nodige documenten heeft. U zou nooit met uw echtgenoot naar Irak zijn geweest.

Uw echtgenoot zou niet naar zijn geboorteland kunnen terugkeren uit vrees voor vervolging vanwege zijn werk voor de Baathpartij gedurende het voormalige regime van Saddam Hussein. Hij werd toenertijd binnen de partij bevorderd tot de graad van 'Nasir' en was werkzaam bij de algemene veiligheidsdienst. Na de val van het regime werd hij door de Badr-brigades in het vizier genomen en was hij genoodzaakt te vluchten.

B. Motivering

Er dient door het CGVS (Commissariaat Generaal Voor de Vluchtelingen en Staatlozen) te worden opgemerkt dat aan u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen.

Allereerst verklaarde u zelf nooit in Irak te zijn geweest en nooit persoonlijk vervolgingsproblemen te hebben ondervonden in uw land van herkomst, Marokko, waarvan u nog steeds de nationaliteit bezit (CGVS, p. 1-2). U verliet uw land uit economische overwegingen. Om een job te vinden reisde u naar Europa. Deze reden van vertrek heeft geen enkel uitstaans met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Dit economisch motief is met andere woorden vreemd aan asiel. Evenmin kan er in casu sprake zijn van het lijden van een reëel risico op basis van art. 4/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

U baseert het vervolg van uw asielrelaas volledig op het vluchtrelaas van uw echtgenoot die over de Iraakse nationaliteit beschikt (CGVS, p. 1-2). Uw echtgenoot heeft niet aannemelijk kunnen maken een vluchteling in de zin van de Conventie van Genève te zijn. Het CGVS nam op 31 mei 2012 een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling met weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg komt u, op basis van de door hem ingeroepen vluchtmotieven, evenmin in aanmerking voor deze status.

De beslissing die het CGVS nam in hoofde van uw echtgenoot kan u hieronder lezen en luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. U hebt het Commissariaat-generaal er immers niet van overtuigd dat u anno 2012 een risico zou lopen omwille van uw lidmaatschap van en activiteiten voor de Baathpartij tussen 1989 en 1995.

U verklaart dat u van 1989 tot 1995 werd opgeroepen om uw dienstplicht te vervullen. U verklaart dat dit niet één aaneengesloten periode van activiteit was, maar met tussenpozen. Vanaf 1992 of 1993 zou u wel onafgebroken tot 1995 in dienst zijn geweest. Uit uw verklaringen blijkt dat u tewerkgesteld werd als gewone bewaker en tijdens de oorlog met Kuwait als soldaat. U vermeldt geen andere functies. De hoogste graad die u in de Baathpartij hebt gehad is 'nasir' of senior-aanhanger van de partij. U verklaart zelf dat u hiermee geen volwaardig lid van de partij was (CGVS p. 2-3, p. 7-8). U vreest bij een terugkeer naar Irak vervolgd te worden door de Iraakse staat omdat u een aanhanger van het oude regime zou zijn (CGVS p. 18).

Hierover moet worden gesteld dat u geen actuele vrees aannemelijk hebt gemaakt. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat, hoewel er kort na de val van het voormalige regime een "debaathificeringsproces" plaatsvond, het effect van dit proces voor de lagere Baathleden te niet werd gedaan door een nieuwe wet, de "Accountability and Justice"-Law, die er voor zorgde dat de lagere Baathleden opnieuw tewerkgesteld kunnen worden bij de overheid. Tijdens het gehoor wordt u meermaals met deze informatie geconfronteerd. Geen enkele keer geeft u een antwoord waarmee u zou kunnen aantonen dat deze nieuwe situatie in Irak niet voor u zou gelden (CGVS p. 18).

Wat betreft het beweerde bezoek van het 'Jaish al-Badr' aan uw woning in 2003 blijkt uit uw verklaringen niet dat zij u bedreigden, u wilden arresteren of anderszins vervolgen. U beweert dat zij vele officieren van het oude regime zouden hebben gearresteerd maar zelf was u slechts een soldaat. Uw bewering dat zij u zouden willen doden is dus niet op concrete informatie gebaseerd. In elk geval dient deze gebeurtenis te worden gekaderd in de situatie zeer kort na de val van het oude regime. De initiële debaathificatie van het leger en de andere overheidsdiensten is ondertussen teruggeschoefd voor de lagere partijleden en voor militairen en overheids personeel die geen misdaden hadden begaan onder het Saddamregime.

Overigens werden reeds in 2003 lagere militairen uit het vroegere leger van Saddam Hussein gerekruteerd voor het nieuwe Iraakse leger. Er is dan ook geen reden om te denken dat dit

toenmalige bezoek momenteel een risico op vervolging of ernstige schade zou inhouden, te meer omdat u sinds 1995 niet meer voor het voormalige regime had gewerkt.

Wat betreft de beweerde bezoeken van het 'Jaish al-Badr' in 2004 en 2006 moet worden opgemerkt dat u van burens zou gehoord hebben dat er 'mensen' naar uw huis waren gekomen maar dat dit niet wil zeggen dat deze tot het 'Jaish al-Badr' zouden behoren.

Hoe dan ook, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat, hoewel het niet onmogelijk is dat leden van de vroegere Baathpartij problemen ondervinden in Irak, er in uw geval goede redenen zijn om aan te nemen dat de door u aangehaalde vrees niet actueel is. Immers, het is niet waarschijnlijk gevisieerd te worden puur op basis van zijn of haar lidmaatschap van de Baathpartij, aangezien in de periode voor de val van het regime zowat iedereen lid was van deze partij. Voor personen met een hogere positie en hechtere banden met de Baathpartij zouden er evenwel alsnog problemen kunnen rijzen. U bevindt zich echter niet in dat geval. U was slechts 'nasir' of senior-aanhanger van de partij en niet eens een volwaardig lid (CGVS p. 3). Tijdens uw legerdienst hebt u nooit een andere rang gehad dan die van soldaat. U werkte alleen voor het leger in het kader van uw dienstplicht (CGVS p. 7-8). Bovendien bent u na 1995 niet meer actief geweest voor het leger of voor een andere overheidsdienst (CGVS p. 8).

Wat betreft het feit dat de familieleden van K.(...) A.(...) en van S.(...) R.(...) S.(...) u na de val van het voormalige regime zouden zijn komen vragen naar de namen van de personen die verantwoordelijk waren voor hun dood, moet worden opgemerkt dat uit uw verklaringen hierover niet kan afgeleid worden dat u bedreigd werd. Wat betreft het bezoek van de neef van K.(...) A.(...), stelt u zelf dat deze man op een vriendelijke en hartelijke manier, zonder machtsvertoon, naar de namen van de verantwoordelijken vroeg (CGVS p. 16).

Wat betreft uw contact met de familie van S.(...) R.(...) S.(...) in juni 2003, moet gesteld worden dat uit uw verklaringen enkel blijkt dat deze mensen kwaad waren toen u hen niet kon of wilde helpen met de namen. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat zij ook uw broers bezocht hebben. Nergens uit uw verklaringen blijkt echter dat zij u bedreigden of onder druk zetten. Gezien uw lage functie in het leger zou het ook onlogisch zijn dat zij van u zouden verwachten dat u de namen van de mensen van het voormalige regime zou kunnen geven die verantwoordelijk waren voor de terechtstelling van hun familieleden. U beweert weliswaar dat zij degenen waren die de Badr-organisatie naar u stuurden (CGVS p. 16) maar dat is slechts een blote bewering. Het is weinig waarschijnlijk dat een familie van wie één van de leden een officier bij het voormalige Baathregime was, de Badr-organisatie, die erom bekend stond tegen het regime van Saddam Hussein te zijn, zou aanspreken om u op te sporen en onder druk te zetten. In zoverre deze families al bij u informeerden in verband met de executie van hun zoon heeft u niet aannemelijk gemaakt dat zij u naar het leven zouden staan of u op een andere manier zouden vervolgen of ernstige schade zouden berokkenen daarvoor, te meer omdat u ook zegt dat de discussie met de twee families kan opgelost worden via de tribale tradities (CGVS p. 18).

Er moet geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt actueel een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omwille van uw verleden bij de Baathpartij of omwille van de discussies met de families van S.(...) R.(...) S.(...) en K.(...) A.(...). Evenmin heeft u zwaarwegende gronden aangebracht die duiden op een reëel risico op ernstige schade in dit verband."

Wat betreft uw verklaring dat u traditioneel getrouwd bent met K.(...) A.(...) K.(...), en dat jullie samen een kind D.(...) R.(...) hebben, moet worden vastgesteld dat deze materie buiten de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal valt.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot herkomst van uw echtgenoot uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiïetische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad", d.d.5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie. De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het

Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen.

Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Uw voorgelegde identiteitskaart en rijbewijs uit Marokko bewijzen weliswaar uw identiteit en afkomst uit Marokko, welke hier niet ter discussie staan, maar vermogen bovenstaande appreciatie niet in gunstige zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, past verzoekster de verschillende elementen uit de definitie van het begrip 'vluchteling' toe op haar eigen situatie, waarbij zij een poging onderneemt om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Verzoekster wijst erop dat zich voor haar asielrelaas volledig op het vluchtrelaas van haar echtgenoot, de heer A.K.K., die over de Iraakse nationaliteit beschikt, steunt. Verzoekster is van mening dat haar echtgenoot omwille van zijn werk als bewaker en soldaat onder het regime van Saddam Hoessein beschouwd wordt als een Baathist en landverrader. Hij kreeg dan ook verschillende malen bezoek van leden van de Badr-organisatie. Uit objectieve bronnen blijkt dat ex-baathisten nog steeds gevisieerd worden door de huidige regering. Verzoekster verwijst desbetreffend naar een verslag van Human Rights Watch en een artikel "Iraq still operating secret torture site, rights group says" van Aberdeen American News Found on SouthDakota.com van 14 mei 2012 die zij bij haar verzoekschrift voegt. Ook stelt verzoekster dat haar echtgenoot ervan overtuigd is dat de familie van de twee genoemde personen hem zullen blijven zoeken. Verzoekster voert ook aan dat zij de bescherming van het land van herkomst van haar echtgenoot niet kan inroepen. De autoriteiten van Irak zijn niet in de mogelijkheid om verzoekster en haar echtgenoot individuele bescherming te bieden.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, voert verzoekster onder verwijzing naar het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde verslag van Human Rights Watch en een artikel *"Iraq still operating secret torture site, rights group says"* van Aberdeen American News Found on SouthDakota.com van 14 mei 2012 opnieuw aan dat ex-baathisten nog steeds gevisieerd worden door de huidige regering. Verzoekster is tevens van mening dat gelet op de tewerkstelling van haar echtgenoot, haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en het gelijkheidsbeginsel, voert verzoekster onder verwijzing naar de informatie gevoegd aan het administratief dossier en de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde persberichten over Irak/Bagdad aan dat het geweld in Bagdad specifiek van aard is en er herhaaldelijk bomaanslagen zijn waarbij wekelijks tientallen doden vallen. Zij citeert uit de informatie gevoegd aan het verzoekschrift en besluit hieruit dat de veiligheidssituatie in Bagdad niet in positieve zin is gewijzigd en het klimaat er momenteel zelfs onstabiel is dan voorheen.

Bovendien geeft de plotse, ongegronde wijziging in het beleid van verweerder aanleiding tot willekeur. Verweerder krijgt geen termijn opgelegd waarbinnen een dossier moet worden behandeld. Dit heeft tot gevolg dat personen die op hetzelfde moment Bagdad ontvluchtten een verschillende beslissing kunnen krijgen. *"De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is een loterij, aangezien er geen rekening wordt gehouden met de datum van aankomst van de kandidaat-vluchtelingen"*. Verzoekster wordt dus ongelijk behandeld ten aanzien van landgenoten die op hetzelfde ogenblik of zelfs later in België zijn aangekomen. Verzoekster meent voorts dat het asielbeleid van andere Europese landen irrelevant is nu verweerder de Belgische wetgeving moet respecteren en de Belgische wetgever ervoor koos om een ruimere bescherming toe te kennen dan EU-landen. Het woord 'individuele' zoals opgenomen in artikel 15, c) van de voormelde richtlijn werd in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet niet opgenomen. Verzoeker beticht verweerder er in onderhavig verzoekschrift nog van dat deze zich lijkt te focussen op statistieken en zich de vraag stelt: *"vragen er te veel mensen afkomstig van Bagdad asiel aan in België? Wagen te veel mensen die het slachtoffer zijn van de aanhoudende onrusten in Bagdad zich aan de verre reis naar België om alhier in alle rust te kunnen leven?"*.

Verzoekster voegt de volgende stukken bij het verzoekschrift: een aantal persartikelen, een e-mailbericht van de medeoprichter van Iraq Body Count, een document van Refworld van 2 januari 2012, een pagina uit *"UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Iraq"* van 31 mei 2012, een uittreksel uit de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet, een verslag van Human Rights Watch en een artikel *"Iraq still operating secret torture site, rights group says"* van Aberdeen American News Found on SouthDakota.com van 14 mei 2012.

Verzoekster bezorgt de Raad per brief van 11 januari 2013 volgend stuk: arrestatiebevel van 26 maart 2004 uitgevaardigd op naam van verzoeksters echtgenoot, vergezeld van een voor eensluidende verklaarde vertaling.

Ter terechtzitting legt verzoeksters raadsman, naar eigen zeggen, de originele versie van voormeld stuk neer.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden

beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet worden getoetst ten aanzien van het land van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Verzoekster verklaarde de Marokkaanse nationaliteit te hebben (stuk 6, vragenlijst, p. 1), waardoor haar nood aan bescherming wordt beoordeeld ten aanzien van Marokko. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster verklaarde dat zij Marokko louter uit economische overwegingen verliet. Zij stelde expliciet Marokko te hebben verlaten omdat zij zeer weinig verdiende als kleermaakster in het naaiatelier (stuk 6, vragenlijst, p. 3). Verzoekster vermeldde in haar asielrelaas echter geen feiten die getuigen van een vervolging omwille van één van de vluchtelingenrechtelijke vervolgingsgronden, *i.e.* haar ras, nationaliteit, haar politieke of religieuze overtuiging, of het feit dat zij zou behoren tot een bepaalde sociale groep, zoals opgenomen in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Evenmin kan uit verzoeksters asielrelaas worden afgeleid dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst, zijnde Marokko, een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen. Ook de door verzoekster bijgebrachte stukken tonen haar vluchtelingenrechtelijke vrees of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet - beoordeeld ten aanzien van Marokko - niet aan.

Gelet op het voorgaande zijn verzoeksters uiteenzetting in het verzoekschrift inzake de problemen die haar echtgenoot, die van Iraakse nationaliteit is, in Irak kent en al de documenten die zij ter staving van de problemen van haar echtgenoot in Irak en ter staving van de veiligheidssituatie in Irak aanvoert, niet dienstig.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF